

Ser pobre

Conte popular, adaptat per Toni Giménez

Publicat a la revista El Nas de Cardedeu, núm. 155, desembre 2015; edició especial 'Ficar-hi el nas' (per a públic infantil i familiar)

Hi havia una vegada una família molt rica, el pare de la qual va portar la seva filla a una comunitat pobre perquè veiés de prop com vivien aquelles persones. De tornada cap a casa, el pare preguntà a la seva filla què li havia semblat i ella li explicà el que havia vist: "Nosaltres tenim un gos, ells tenen tot d'animals lliures que també viuen amb ells. Nosaltres tenim una piscina, ells tenen un llac immens per banyar-se i un riu on sempre hi corre l'aigua. Nosaltres tenim llums al voltant de tota la casa, ells tenen un munt d'estrelles que contempen cada nit. El nostre jardí es troba limitat per tanques, ells tenen terreny fins on arriba l'horitzó. Nosaltres tenim persones de servei, ells se serveixen a si mateixos. Nosaltres tenim una biblioteca plena de llibres, ells s'expliquen històries cada vespre. Nosaltres tenim un munt de joguines, ells tenen un munt d'hores per jugar amb les joguines que s'inventen. Nosaltres viatgem pel món cada estiu, ells descobreixen cada dia amagatalls nous en les seves planures. Nosaltres comprem aliments, ells conreen els que necessiten i a la seva manera. Ara ja sé què és ser pobre, pare: nosaltres som pobres". El pare es va quedar glaçat.